

Indenrigsministeren til at fremsætte Forslag om Indførelse af en forandret Valgmaade. Maa jeg over for de ærede Medlemmer, som mulig ikke ere særlig kendte med Ordningen af Statteforholdene her i Kjøbenhavn, gøre opmærksom paa, at Arealstatten er en Skat, som optrædes væsentlig efter samme Regler som Bygningsafgiften til Staten; den paa lignes efter Etagerens Flademaal og udgør $6\frac{3}{4}$ Skilling eller omtrent 14 Ore pr. Kvadratalen i Forhus og $4\frac{1}{2}$ Skilling eller omtrent $9\frac{1}{3}$ Ore for Kvadratalen i Sidehus og Vaghus. Der er den Forskel, at ved Ansættelse til Kommunalafgift ere Lejligheder paa indtil 64 Kv.-Al. skattefri, medens der ved Bygningsafgift til Staten er indrømmet Skattefrihed for Lejligheder indtil 80 Kv.-Al. Naar man altsaa tager det mindste Beløb, som en Lejlighed svarer i Arealstat, bliver det $9\frac{1}{3}$ Ore pr. Kv.-Al. — d. v. s. Skatten i Side- og Vaghus — af et Areal paa 65 Kv.-Al., eller omtrent 6 Kr. Dette svarer atter til den Indkomstskat, der betales af en Indtægt paa 800 Kr., idet man med 800 Kr. Indtægt betaler Stat af 200 Kr., hvilket med 3 pCt. giver 6 Kr. om Aaret. Man kan altsaa regne, at Minimum af den Skatteydelse, som paahviler en Lejlighed gennem Arealstatten, svarer til Minimum af, hvad der præsteres i Indkomstskat. Men ganske vist kan man naturligvis gøre den Indvendning gældende, at man ikke uden videre kan gaa ud fra, at Arealstatten faktisk hviler paa Lejeren. Hvorledes Bygningsafgifter fordeles sig paa Ejer og Bruger, er overhovedet et meget vanskeligt og indviklet finansvidenskabeligt Spørgsmaal, og det er meget ofte umuligt med Sikkerhed at sige, hvorledes de til sidst komme til at falde. Men vi have troet efter Omstændighederne at kunne gaa ud fra, at Arealstatten i det store og hele er en Skat, som Ejeren fornuftigvis vil sørge for at saa ind igen gennem Paalæg paa Vejen, og at den i store Træk maa antages at komme til at hvile paa Lejeren, hvilket ogsaa var Forudsætningen for Skatten, den Gang den i sin Tid blev indført.

Med Hensyn til det Vælgertal, som den saaledes antydede Ordning vilde medføre, stiller Forholdet sig saaledes — Tallene gælde for Aaret 1890. — at medens det nuværende Vælgertal er 22,600, vil man ved at medtage alle dem, som ere ansatte til Indkomstskat, naa op til omtrent 31,000. Efter en Beregning, som findes i Motiverne, der ledsage dette Lovforslag, vil man ved at medtage ogsaa dem, som beho arealstattepligtige Lejligheder, saa Tallet yderligere forøget med omtrent 5,000, saaledes at det samlede Vælgertal vil blive ca. 36,000. Det

er denne Ordning, der, som sagt, var Grundlaget for en Forstaelse i Udvalget i Fjor. Dette Udvalg talte ikke mindre end 17 Medlemmer og omfattede alle politiske Grupper her i Salen. Der var i dette Udvalg Medlemmerne for Københavns 1ste Valgkreds (Eriør), 2 Valgkreds (Wagner), 4de Valgkreds (Scharling), 7de Valgkreds (C. Sage), 9de Valgkreds (Hørdum), endvidere det ærede Medlem fra Viborg (Klein), der er Københavns Overpræsident, og det ærede Medlem fra Naksvod (Hammerich), som er den eneste kjøbenhavnske Borgerrepræsident, der har Sæde her i Tinget, endvidere det ærede Medlem fra Åsens (Bernsen), de daværende Medlemmer fra Odense, Aarhus, Bælum og Kolding, de ærede Medlemmer for Hjørring Amt's 4de Valgkreds (S. P. Christensen), for Ringstøbing Amt's 3dje Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), fra Horsens (Bajer) — kort sagt alle Farver og Grupper vare repræsenterede. Selv om derfor denne Indstilling ikke kom til Afstemning her i Salen, kunde man fornuftigvis gaa ud fra, at den var i Overensstemmelse med dette Ting's Opfattelse. Herfra er ogsaa Regeringen gaaet ud, den har henvendt en Opfordring til Magistraten om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og det nu foreliggende Forslag er altsaa fremkommet paa Foranledning af Udvalgets Betænkning.

Med Hensyn til dette Forslag maa jeg først gøre den Bemærkning, at jeg anerkender den Grundighed, hvormed Overvejelserne ere foretagne, men at jeg paa den anden Side kunde have anset det for heldigt, om de vare blevne fremmede med noget større Hurtighed. Vi skrive i Dag den 11te Februar, og der er saaledes hængaaet over 10 Maanedes siden forrige Samlings Slutning. Tiden er nu saa fremrykket, at det maaste vil være noget vanskeligt i denne Samling at tilendebringe Forhandlingerne om et saa betydningsfuldt Forslag. I øvrigt erkender jeg, at dette Forslag paa væsentlige Punkter har taget Udvalgets Betænkning til Grundlag, navnlig derved, at det indfører Forholdstalsvalgmaaden. Jeg indrømmer ogsaa, at det er en Fordel, at Forslaget har optaget alle Bestemmelser, som ere fornødne for helt at afløse den nuværende kommunale Valglov af 23de December 1865, medens jeg dog paa ikke saa Punkter anser Forslaget for at være haade formelt og reelt mindre heldigt. Mogle af disse Enkeltheder skal jeg komme tilbage til senere.

Derimod maa jeg straks fremhæve, at der et Hovedpunkt, paa hvilket dette Forslag ikke har fulgt Udvalgets Indstilling, og det